

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Ing. Petra Šuránka a soudců Mgr. Věry Pazderové, LL.M., M.A., a JUDr. Bc. Kryštofa Horna ve věci

žalobkyně: **B. G.**
bytem X
zastoupena obecným zmocněncem Ing. J. B.
bytem X

proti
žalovanému: **Zeměměřický a katastrální inspektorát v Praze**
sídlem Pod Sídlištěm 1800/9, Praha 8

za účasti
osoby zúčastněné na řízení: **V. Ř.**
bytem X

o **žalobě proti rozhodnutí** žalovaného ze dne 4. 7. 2018, č. j. ZKI PR-O-32/438/2018-10,

takto:

- I. **Žaloba se zamítá.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**
- III. **Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

Shodu s prvopisem potvrzuje: H. T.

1. Žalobkyně se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) domáhá zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým žalovaný zamítl odvolání žalobkyně proti rozhodnutí Katastrálního úřadu pro Středočeský kraj (dále jen „katastrální úřad“) ze dne 6. 4. 2018, č. j. OR-306/2016-212-50 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), ve věci opravy chyby v katastrálním operátu podle § 36 odst. 4 zákona č. 256/2013 Sb., o katastru nemovitostí (katastrální zákon), ve znění zákona č. 225/2017 Sb. (dále jen „katastrální zákon“).
2. Základ sporu mezi účastníky řízení souvisí s obnovou katastrálního operátu v k. ú. Š. u R., která spočívala v přepracování analogové katastrální mapy v měřítku 1:2880 do digitální podoby. V území tak nabyla platnosti digitalizovaná katastrální mapa. Při obnově katastrálního operátu byl využit § 93 odst. 3 vyhlášky č. 357/2013 Sb., o katastru nemovitostí (katastrální vyhláška), přičemž komplikované parcely přidělového řízení nebyly obnovovány. Platnost obnoveného katastrálního operátu byla vyhlášena dne 9. 6. 2015.
3. Dne 24. 11. 2016 podala osoba zúčastněná na řízení (která je vlastníkem stavební parcely č. X; dále jen „parcela X“) návrh na opravu chyby v katastrálním operátu. Zejména uvedla, že nesouhlasí se zlomem (v podrobném bodě č. 98-1154, dále jen „bod 98-1154“) ve společné hranici mezi její parcelou X a pozemkovou parcelou parc. č. X (která je ve vlastnictví obce Švihov; dále jen „parcela X“), neboť v dochované mapě katastru nemovitostí platné před obnovou katastrálního operátu a dalších podkladech tento zlom není, a naopak je patrné vychýlení na opačnou stranu. Katastrální úřad dne 12. 12. 2016 vydal oznámení o neprovedení opravy chyby v údajích katastru nemovitostí.
4. Dne 27. 12. 2006 katastrální úřad obdržel podání žalobkyně označené jako „*Stanovisko k opravě údajů v katastru nemovitostí podané* [osobou zúčastněnou na řízení] *dne 24. 11. 2016*“.
5. Dne 11. 1. 2017 katastrální úřad obdržel nesouhlas osoby zúčastněné na řízení s neprovedením opravy chyby v údajích katastru nemovitostí.
6. Katastrální úřad rozhodnutím ze dne 20. 2. 2017, č. j. OR-306/2016-212-18, návrh na opravu podaný osobou zúčastněnou na řízení zamítl. Žalovaný však citované rozhodnutí zrušil rozhodnutím ze dne 30. 5. 2017, č. j. ZKI PR-O-54/321/2017-7, a vrátil věc katastrálnímu úřadu k dalšímu řízení, a to především z důvodu nedostatečného zjištění stavu věci, pokud jde o bod 98-1154 a podrobný bod č. 95-1097 (dále jen „bod 95-1097“). Dále žalovaný uložil katastrálnímu úřadu, aby v novém rozhodnutí rozhodl také o nesouhlasu žalobkyně. V dalším řízení katastrální úřad doplnil do spisu nové podklady, mimo jiné i kopie záznamů podrobného měření změn č. 95/2015 (dále jen „ZPMZ 95“) a č. 93/2014 (dále jen „ZPMZ 93“) a nově vyhotoveného neměřického záznamu č. 106 (dále jen „neměřický záznam 106“), který navrhl opravu zákresu společné hranice mezi parcelami X a X tak, že byl vynechán bod 98-1154 a zrušen chybně vypočtený bod 95-1097, který byl nahrazen nově určeným podrobným bodem č. 106-1 (dále jen „bod 106-1“). Společná hranice tedy vychází v západní části z podrobného bodu č. 93-44 (dále jen „bod 93-44“) a pokračuje do bodu 106-1 bez jakéhokoliv zlomu. Katastrální úřad následně rozhodnutím ze dne 11. 8. 2017, č. j. OR-306/2016-212-34, vyhověl návrhu osoby zúčastněné na řízení na opravu společné hranice mezi parcelami X a X. Návrhu na opravu bodu 93-44 podanému žalobkyní však nevyhověl. I toto rozhodnutí žalovaný zrušil (rozhodnutím ze dne

10. 11. 2017, č. j. ZKI PR-O-113/799/2017-4), a to především z důvodu vad jeho výrokové části.

7. Následně dne 6. 4. 2018 katastrální úřad vydal prvostupňové rozhodnutí, kterým (1) vyhověl nesouhlasu osoby zúčastněné na řízení s neprovedením opravy v údajích katastru nemovitostí, který se týkal zákresu společné hranice mezi parcelami X a X probíhající mezi body 93-44, 98-1154 a 95-1097, (2) nevyhověl nesouhlasu žalobkyně s neprovedením opravy chyby v údajích katastru nemovitostí, který se týkal zákresu společné hranice mezi parcelou X a parcelou X v prostoru bodu 93-44, (3) určil, že společná hranice mezi parcelou X a parcelou X mezi body 93-44, 98-1154 a 95-1097 bude zobrazena podle neměřického záznamu 106 mezi body 93-44 a 106-1 v souladu s jejím geometrickým určením v mapě pozemkového katastru, a (4) určil, že parcela X bude po opravě zákresu podle neměřického záznamu 106 evidována nadále s výměrou 1032 m² a parcela X nadále s výměrou 1086 m² beze změny v katastru nemovitostí v souladu s § 2 písm. g) katastrálního zákona.
8. Katastrální úřad zdůraznil, že žalobkyniny námitky částečně míří proti jiným pravomocně skončeným správním řízením, zejména týkajícím se hranice mezi parcelou X a stavební parcelou č. X ve vlastnictví žalobkyně (dále jen „parcela X“). V nynějším řízení je řešen pouze průběh společné hranice mezi parcelami X a X, která se dotýká hranice mezi parcelami X a X pouze v jednom bodu, a to v bodu 93-44. V případě bodu 93-44 katastrální úřad vycházel ze ZPMZ 93. Tento bod byl zaměřen při zaměřování identických bodů v rámci obnovy katastrálního operátu, přičemž byl určen nezávisle dvakrát, což je ve spisu doloženo. Tento bod určuje severovýchodní roh budovy na parcele X a podle všech mapových podkladů byl vždy trojmezím mezi parcelami X, X a X. Správnost použití tohoto bodu v obnoveném katastrálním operátu je doložena i soutisky digitalizované katastrální mapy s ortofotem a vyrovnaným a zpřesněným rastrem mapy pozemkového katastru, který je základním podkladem pro geometrické a polohové určení. Katastrální úřad vyjádřil přesvědčení, že jeho postup je zcela v souladu s § 40 odst. 1 písm. b) katastrálního zákona a s návodem pro obnovu katastrálního operátu a převod ze dne 30. 1. 2015, č. j. ČÚZK-01500/2015-22 (dále jen „návod“). Dodal, že správnost použití bodu 93-44 byla také ověřena v neměřickém záznamu č. 100/2015 (podklady jsou založeny v pravomocně ukončeném řízení č. j. OR-55/2015-221). Podle katastrálního úřadu byl dodržen bod 15.2 přílohy katastrální vyhlášky porovnáním vzdálenosti z digitalizované katastrální mapy a příslušných měřených vzdáleností ve výše uvedených výsledcích zeměměřických činností.
9. Dále katastrální úřad připomněl, že pouze eviduje společné hranice mezi pozemky a rozhoduje o námitkách a opravách těchto hranic. V případě odlišného názoru vlastníků na společnou hranici je třeba se obrátit na příslušný soud. Katastrálnímu úřadu také nepřísluší vyjadřovat se ke sporu probíhajícímu před stavebním úřadem mezi žalobkyní a osobou zúčastněnou na řízení, který se týká oplocení. K námitce týkající se přidělových parcel č. X a č. X katastrální úřad uvedl, že přidělové parcely se v době podání žádosti o opravu chyby, resp. v době podání námitek již v dotčené lokalitě nevyskytovaly. Současní vlastníci parcel X a X nabyli tyto parcely jako parcely evidence nemovitostí, nikoliv jako přiděly. Závěrem katastrální úřad dodal, že podrobné body předmětné hranice jsou vedeny s kvalitou 8, průběh hranice lze proto zpřesnit na základě geometrického plánu a souhlasného prohlášení všech dotčených vlastníků se zpřesněním. V případě nesouhlasu jedné ze stran může o upřesnění hranice rozhodnout soud.

10. Žalobkyně podala proti prvostupňovému rozhodnutí odvolání s argumentací obdobnou jako v podané žalobě.
11. Napadeným rozhodnutím žalovaný odvolání žalobkyně zamítl a potvrdil prvostupňové rozhodnutí. Přisvědčil katastrálnímu úřadu, že postup, na základě kterého byla geometricky a polohově určena hranice mezi parcelami X a X, je v souladu s bodem 6.1.4 návodu, podle kterého platí, že základním grafickým podkladem pro přepracování na digitalizovanou katastrální mapu je z důvodu potřeby dosažení co nejvyšší přesnosti výsledku zpravidla vyrovnaný nebo souvislý rastr mapy pozemkového katastru vyhotovený podle zvláštního předpisu, kterým je návod pro převod map v systémech stabilního katastru do souvislého zobrazení v soutisku Jednotné trigonometrické sítě katastrální (dále jen „S-JTSK“) ze dne 25. 6. 2004, č. j. 1015/2004-22. Z katastrální mapy nebo jiných využitelných podkladů se získává jen ten platný obsah, který není zobrazen v mapě pozemkového katastru. Podle bodu 6.1.9 návodu se pak vyrovnaný nebo souvislý rastr transformuje zpřesňující transformací s využitím vhodně zvolených identických bodů. Tvorbu zpřesněného rastru mapy pozemkového katastru katastrální úřad doložil do spisu protokolem o transformaci, který byl vyhotoven v souladu s platnými předpisy. Zpřesněný rastr mapy pozemkového katastru katastrální úřad využil jako podklad pro vektorizaci lomových bodů předmětné hranice parcel.
12. Při vektorizaci je možné využít souřadnice podrobných bodů, které plnily ve výsledcích zeměměřických činností pouze kontrolní, konstrukční nebo podobnou funkci, pokud se svou polohou od odpovídajícího bodu ve zpřesněném rastru liší od hodnoty dané mezní chybou zobrazení podle bodu 15.1 přílohy ke katastrální vyhlášce, která pro mapový podklad v měřítku 1:2880 činí 1,30 m (bod 6.1.8.2 návodu). Bod 93-44 byl převzat ze ZPMZ 93 a vychází z mapy pozemkového katastru. Katastrální úřad jej při vektorizaci využil, neboť se svojí polohou od odpovídajícího bodu ve zpřesněném rastru neliší o hodnotu větší, než je mezní chyba zobrazení 1,30 m. Tato skutečnost je zřejmá ze soutisku digitalizované katastrální mapy se zpřesněným rastrem mapy pozemkového katastru vyhotovené v měřítku 1:500, který katastrální úřad založil do spisu. Z náčrtu k ZPMZ 93 je zřejmé, že bod 93-44 byl zaměřen opakovaně (v náčrtu vyznačeno podtržením čísla bodu 44), a z protokolu o výpočtu vyplývá, že jeho výsledné souřadnice byly určeny aritmetickým průměrem z jejich dvojího určení. Tento postup je v souladu s bodem 4.3.5.1.1 návodu, podle kterého se při vícenásobném určení podrobných bodů, nejsou-li překročeny mezní odchylky, výsledné souřadnice počítají aritmetickým průměrem.
13. Žalovaný objasnil také důvody, pro které byl vyhotoven neměřický záznam 106, podle něhož sice došlo ke změnám v průběhu hranice mezi parcelami X a X (týkajícím se bodů 95-1097 a 98-1154), ale na poloze bodu 93-44 se nic nezměnilo. K lomovým bodům dodal, že jsou s ohledem na jejich původ evidovány s kódem kvality 8, tj. mezní polohovou chybou 2,83 m. Kód kvality 8 přísluší podrobným bodům určeným digitalizací z mapy měřítka 1:2880, což odpovídá zobrazením v mapě pozemkového katastru. Kód kvality 8 byl bodu 93-44 přiřazen v souladu s bodem 15.6 přílohy ke katastrální vyhlášce a současně s bodem 6.1.8.2 návodu.
14. Dále žalovaný zdůraznil, že nedošlo k rozdělení na tři samostatná řízení, jak namítala žalobkyně, ale jednalo se o jedno řízení zahájené na podkladě návrhu na opravu chyby podaného osobou zúčastněnou na řízení. Toto řízení se navíc netýkalo nemovitostí ve vlastnictví žalobkyně, ale výhradně hranice mezi parcelami X a X. Žalovaný dále ve shodě s katastrálním úřadem poukázal na skutečnost, že mnohé z odvolacích námitek nesouvisí

s předmětným správním řízením, protože se vůbec netýkají sporné hranice nebo byly řešeny v jiných pravomocně skončených řízeních či jsou zcela irelevantní pro polemiku se staršími rozhodnutími jiných orgánů (např. okresního pozemkového úřadu). Jednalo se zejména o námitky týkající se duplicitního zápisu vlastnictví, přidělových parcel a určení společné hranice mezi parcelami X a X. Žalovaný zároveň neshledal, že by katastrální úřad některou z žalobkyniných námitek opomněl vypořádat.

15. Žalobkyně zmínila také otázku měr vyplývajících ze starých polních náčrtů (z let 1884, 1920 a 1926), nicméně ani jeden z polních náčrtů nebyl výsledkem zeměměřické činnosti určující geometricky a polohově předmětnou hranici parcel. K požadavku žalobkyně na nové mapování žalovaný uvedl, že podle § 41 katastrálního zákona se k obnově katastrálního operátu novým mapováním přistoupí, pokud geometrické a polohové určení nemovitostí v důsledku značného množství změn, nedostatečné přesnosti nebo použitého měřítka katastrální mapy již nevyhovuje současným požadavkům na vedení katastru, popřípadě dojde-li ke ztrátě, zničení nebo takovému poškození katastrálního operátu, že není možné nebo účelné ho zrekonstruovat z dokumentovaných podkladů platného stavu. Žalovaný ve shodě s katastrálním úřadem nedospěl k závěru, že by nastala některá z uvedených podmínek.

II. Dosavadní průběh řízení před soudem

16. Žalobkyně v žalobě navrhla, aby soud zrušil rozhodnutí katastrálního úřadu ze dne 2. 7. 2015, č. j. OR-55/2015-212-20, ze dne 19. 8. 2015, č. j. OR-56/2015-212-21, a ze dne 5. 5. 2016, č. j. OR 124/2015-212-31. V odůvodnění žaloby zmínila také rozhodnutí katastrálního úřadu č. j. OR-306/2016-212-50. Krajský soud usnesením ze dne 24. 9. 2018, č. j. 54 A 101/2018 – 21, odmítl žalobu pro nepřípustnost (neboť napadená rozhodnutí č. j. OR-55/2015-212-20, č. j. OR 56/2015-212-21 a č. j. OR 124/2015-212-31 byla vydána správním orgánem 1. stupně), resp. pro opožděnost (neboť i pokud by soud dovodil, že žaloba směřovala ve skutečnosti proti rozhodnutím o odvolání proti žalobkyní zmíněným rozhodnutím, nebyla by splněna lhůta pro podání žaloby). Ke kasační stížnosti žalobkyně Nejvyšší správní soud citované usnesení zrušil s tím, že je otázkou, zda žalobkyně napadla také rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 7. 2018, č. j. ZKI PR-O-32/438/2018-10, jímž žalovaný rozhodl o odvolání proti rozhodnutí katastrálního úřadu č. j. OR-306/2016-212-50. Zdejší soud se měl proto pokusit odstranit vady žaloby výzvou, aby žalobkyně upřesnila, která rozhodnutí napadá.
17. K výzvě soudu žalobkyně v podání ze dne 25. 4. 2019 uvedla, že napadá rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 7. 2018, č. j. ZKI PR-O-32/438/2018-10, a ze dne 11. 8. 2017, č. j. OR-306/2016-212-34.
18. Usnesením ze dne 14. 5. 2019, č. j. 54 A 101/2018 – 43, zdejší soud odmítl žalobu z *důvodu opožděnosti* v části směřující proti (1) rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 10. 2015, č. j. ZKI PR-O-90/806/2015-23 (dále jen „rozhodnutí A“, jímž žalovaný potvrdil rozhodnutí ze dne 2. 7. 2015, č. j. OR-55/2015-212-20, kterým katastrální úřad zamítl námitku žalobkyně proti zákresu a výměře parcely X v obnoveném katastrálním operátu a rozhodl, že parcely X, X a X a pozemek parc. č. st. X budou nadále evidovány podle výsledků obnovy katastrálního operátu), (2) rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 11. 2015, č. j. ZKI PR-O-119/955/2015-22 (dále jen „rozhodnutí B“, jímž žalovaný potvrdil rozhodnutí ze dne 19. 8. 2015, č. j. OR-56/2015-212-21, kterým katastrální úřad nevyhověl nesouhlasu žalobkyně a jejího manžela s neprovedením opravy katastrálního operátu podle § 36 katastrálního

zákona, neboť se nejednalo o chybu v katastrálním operátu, a rozhodl, že pozemky nedotčené obnovou katastrálního operátu parc. č. 2 a parc. č. 419/6 budou nadále evidovány s původní výměrou), a (3) rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 8. 2016, č. j. ZKI PR-O-61/536/2016-8 (dále jen „rozhodnutí C“, jímž žalovaný potvrdil rozhodnutí ze dne 5. 5. 2016, č. j. OR-124/2015-212-31, kterým katastrální úřad nevyhověl nesouhlasu žalobkyně a jejího manžela s neprovedením opravy katastrálního operátu podle § 36 katastrálního zákona, a rozhodl, že společná hranice pozemků parc. č. 419/4 a parc. č. 419/9 a stejně tak i společná hranice pozemku parc. č. 419/4 a parcely X bude nadále evidována podle výsledků obnovy katastrálního operátu), a z důvodu nepřípustnosti v části směřující proti (4) rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 11. 2017, č. j. ZKI PR-O-113/799/2017-4 [dále jen „rozhodnutí E“, kterým žalovaný zrušil rozhodnutí katastrálního úřadu ze dne 11. 8. 2017, č. j. OR-306/2016-212-34, a vrátil mu věc k dalšímu řízení (viz výše bod 6)]. Soud v odůvodnění konstatoval, že bude dále projednávat pouze žalobu v části, která směřuje proti rozhodnutí D (tj. rozhodnutí ze dne 4. 7. 2018, č. j. ZKI PR-O-32/438/2018-10). Kasační stížnost žalobkyně proti tomuto usnesení Nejvyšší správní soud zamítl rozsudkem ze dne 30. 7. 2019, č. j. 5 As 132/2019-20.

III. Obsah žaloby

19. Z žaloby ve spojení s podáním ze dne 25. 4. 2019, jímž žalobkyně reagovala na výzvu k odstranění vad, vyplývají následující námitky (soud podotýká, že z důvodu přehlednosti byl nucen uspořádat žalobní argumentaci výrazně odlišně oproti podáním žalobkyně).
20. Žalobkyně namítla, že bod 93-44 byl stanoven neměřickým záznamem bez řádné lokalizace a propočtu, tento bod není v mapových podkladech ani v seznamu popisných informací doložen odkazy na pozemkový katastr z roku 1884, polní náčrty, přidělová řízení atd. Uvedení bodu 93-44 na roh domu č. p. X není doloženo výpočtem ani skutečným stavem v terénu, tento bod byl prohlášen za identický bod pouze na základě měření v roce 2014, a to bez přítomnosti žalobkyně. Podle žalobkyně se jedná o postup v rozporu s příslušnými ustanoveními katastrálního zákona. V napadeném rozhodnutí je podle žalobkyně první odkaz na stabilní katastr z roku 1841. Zobrazení předmětné hranice je navíc účelové, protože budova domu č. p. X byla realizována až v roce 1926 a navíc byla jinak umístěna oproti roku 1841.
21. Žalovaný připustil, že u bodu 93-44 je evidován nejméně přesný bod kvality 8, podle žalobkyně však k žádnému zpřesnění nedošlo, tj. hranice je vytyčena s přesností $\pm 2,83$ m. Přepřepřování analogové mapy do digitální podoby je podle žalobkyně zatíženo právě mezní polohovou chybou 2,83 m. Katastrální úřad uvedl odstupy 1,0 m a 1,3 m bez jakéhokoli propočtu a důkazů. Žalobkyně žalovanému vytkla nedoložení geometrických plánů k vyznačení nových podrobných bodů.
22. Žalobkyně dále namítla, že došlo k nezákonnému rozdělení digitalizace pozemků v jejím vlastnictví do tří samostatných řízení, aby byla splněna podmínka maximální odchylky ve výměře. K tomu ale podle ní není v katastrálním zákoně opora. Pouze v heslech pak zmínila „fiktivní vlastnictví dvou pozemků na shodném prostoru“ a „zmizení přidělové parcely č. X“. Postup žalovaného nebyl podle žalobkyně nikdy zdůvodněn a ani u nově vyhotoveného (pomocného) bodu 106-1 a přesunu bodu 94-33 nebyl doložen příslušný propočet. Tyto body nebyly uvedeny v digitalizaci, veřejně vyhlášený stav si katastrální úřad doplňuje tak, jak je to pro něj výhodné, a manipuluje s podklady.

23. Žalobkyně jakožto vlastník parcely X a domu č. p. X nemůže akceptovat změnu průběhu hranice pozemku po obvodové zdi domu, neboť až do digitalizace (od roku 1960) byl pozemek užíván s odstupem 1,3 m od obvodové zdi domu č. p. X bez omezení (přídělová parcela č. X, pastva). Po digitalizaci neoprávněně přechází odtokový žlab (kapalice) do vlastnictví osoby mající právo k parcele X, u které se zvýšila výměra v rozsahu 55 m², čímž se zároveň snížila výměra parcely X. Zvětšení výměry a posun hranice parcely X nejsou doloženy žádným nabývacím titulem. Katastrální úřad nemůže rozhodovat o vlastnickém právu posunem hranice pozemků neodsouhlaseným jejich vlastníky. Vlastník parcely X ji užívá minimálně od roku 1995, vlastník parcely X ji obdržel darem až v roce 1991 a uplatňuje nárok na část parcely X až po vadně provedené digitalizaci v roce 2015.
24. K dokladování svých postupů žalovaný užívá podle žalobkyně rozdílných podkladů. U digitalizace v roce 2015 užil polní náčrty č. 9/1926 a č. 1/1920, v odůvodnění rozhodnutí E užil náčrt č. 11/1926, kde snížil hodnotu 2,2 m na 2 m a nově vytvořil bod 106-1 se zpřesněním 0,2 m, ale bez jakéhokoli dokladu a propočtu. Vlastnictví nemovitosti k parcele X vychází z přídělového řízení a teprve následně stát převedl dům č. p. X a pozemek parc. č. X (není shodný s parcelou č. X). Do parcely X byla vložena přídělová parcela č. X o výměře cca 175 m². Přejedání této parcely nebyl doložen žádným nabývacím titulem a geometrickým plánem. Katastrální úřad využívá při svých činnostech rozdělení záhumnkových pozemků, u nichž Státní statek Jesenice deklaroval, že nebudou sloužit k majetkovému vypořádání, což žalobkyně sledává jako protiprávní postup. Žalovaný pak podle žalobkyně využívá ke svému výroku vždy údaj, který je pro něho výhodný. Např. ZPMZ 95 určuje bod 93-43, ale neurčuje bod 93-44, v polních náčrtech č. 1/1920 a č. 11/1926 jsou oměrné míry 35,6 m a 37,22 m, ty však neodpovídají zákresům provedeným katastrálním úřadem. Svévolný postup žalovaného i katastrálního úřadu je podle žalobkyně zřejmý z posunu bodu 93-43 z polních náčrtů č. 1/1920 a č. 11/1926 na roh stodoly místo pevného bodu č. 1095, a to neměřickým náčrtem neodsouhlaseným vlastníky.
25. Žalobkyně také namítla nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí, neboť z něj podle ní není zřejmé, proč správní orgán považoval odvolací námitky za nedůvodné. Jako příklad lze uvést bod 93-44, rozhodnutí katastrálního úřadu ve výroku I nesouhlasu vyhovuje, ale ve výroku II nesouhlas zamítá. Z rozhodnutí také podle žalobkyně není zřejmé, jaké podklady byly vzaty v úvahu a proč.

IV. Vyjádření žalovaného a osoby zúčastněné na řízení, replika žalobkyně

26. Žalovaný ve svém vyjádření především zdůraznil, že předmětem řízení bylo geometrické a polohové určení společné hranice parcely X s parcelou X. Předmětem řízení tedy nebylo rozdělení pozemků ve vlastnictví žalobkyně ani „fiktivní vlastnictví dvou pozemků na shodném prostoru“ a ani přídělová parcela č. X. K otázce podrobného bodu 93-44 žalovaný odkázal na příslušnou část odůvodnění napadeného rozhodnutí s tím, že tento bod byl zaměřen v terénu. Na předmětné hranici se podle žalovaného nenachází bod 94-33. Pokud jde o bod 106-1, žalovaný rovněž citoval z odůvodnění napadeného rozhodnutí.
27. Žalovaný dále mimo jiné uvedl, že předmětem řízení nebyla ani evidence vlastnického práva, nedošlo k žádnému rozdělení řízení do třech, ani ke změně průběhu hranice parcely X či řešení její výměry. Část žaloby se tak týká jiných řízení. Pokud jde o mezní polohovou chybu 2,83 m, žalovaný opět odkázal na příslušnou část odůvodnění napadeného rozhodnutí. Žalovaný nepřiznával evidenci nejméně přesného bodu, ale

konstatoval fakta vyplývající z původu bodů. Katastrální úřad v prvostupňovém rozhodnutí uvedl hodnotu střední souřadnicové chyby 1,00 m. Hodnota 1,30 m je mezní chyba zobrazení. V souladu s bodem 6.1.2.8 návodu je možné souřadnice zaměřených identických bodů využít při digitalizaci, pokud se svou polohou od odpovídajícího bodu v rastru liší do hodnoty dané mezní chybou zobrazení 1,30 m.

28. Polní náčrt č. 9/1926 nebyl podle žalovaného použit pro body 93-44, 93-43, 98-1154 ani 95-1097, neboť nezobrazuje budovu č. p. X na parcele X ani hranici parcely X s parcelou X. Polní náčrt č. 1/1920 byl původně použit pro výpočet souřadnic bodu 95-1097. Žalovaný zdůraznil, že předmětná hranice parcel nebyla žalobkyní zmiňovanými polními náčrtů geometricky a polohově určena. V dokumentaci ani sbírce listin katastrálního úřadu se nenachází výsledek zeměměřické činnosti týkající se předmětné hranice parcel, a proto její geometrické a polohové určení bylo dáno jejím zobrazením v rastru mapy pozemkového katastru. Odkaz na rok 1841 je podle žalovaného v napadeném rozhodnutí uveden pouze v textu citace odvolání žalobkyně.
29. Žalovaný též uvedl, že ZPMZ 95 neurčuje podrobný bod 93-43 (což vyplývá i z jeho označení). Jedná se o identický bod zaměřený v ZPMZ 93. Tento bod se navíc nenachází na hranici parcel, která je předmětem tohoto řízení.
30. Osoba zúčastněná na řízení se vyjádřila zejména k průběhu hranice mezi parcelami X a X a historickým souvislostem, s čímž v replice žalobkyně vyslovila svůj nesouhlasný postoj. Žalobkyně rovněž uvedla, že nemá dalších stanovisek k vyjádření žalovaného, pouze zopakovala a zdůraznila některé dílčí skutečnosti uvedené v žalobě, resp. podání ze dne 25. 4. 2019.
31. Podáním doručeným soudem dne 1. 4. 2021 žalobkyně požádala o vydání předběžného opatření, kterým by soud uložil žalovanému neupravovat a nemanipulovat s podklady v rámci zahájených komplexních pozemkových úprav v k. ú. Švihov u Rakovníka.

V. Průběh jednání před soudem

32. Na jednání konaném dne 29. 4. 2021 účastníci setrvali na svých procesních stanoviscích.
33. Žalobkyně zopakovala žalobní námitku, podle níž nikdo dosud nevysvětlil, kam zmizela přidělová parcela X. Připomněla také polní náčrt zmiňované v žalobě s tím, že jsou podle ní přesné, a zmínila historické výměry parcel, které vlastní. Zdůraznila existenci kapalice, kterou považuje za součást domu a ráda by ji nadále používala. Dále setrvala na námitce, že není správné, aby otázky týkající se jejích nemovitostí byly řešeny v několika různých řízeních.
34. Žalovaný plně odkázal na písemné vyjádření k žalobě a napadené rozhodnutí. Zdůraznil, že v daném území neprobíhala úprava katastrálního operátu novým mapováním, při kterém by probíhala zaměřování hranic a hranice by se zjišťovaly za součinnosti vlastníků. Probíhala úprava katastrálního operátu přepracováním, v takovém případě se pouze papírová mapa nebo mapa na folii převádí do digitální podoby. Proto neprobíhá měření v terénu, pouze se zjišťují nebo zaměřují identické body, podle kterých se potom přizpůsobí mapa a překreslí do digitální podoby.
35. Osoba zúčastněná na řízení zdůraznila, že by žaloba měla směřovat pouze vůči předmětu řízení vymezenému jejím původním návrhem na opravu chyby, nikoli proti dalším pozemkům nebo hranicím.

36. Soud provedl důkaz listinami předloženými žalobkyní při jednání zachycujícími historické mapy, které by podle žalobkyně měly zachycovat stav z roku 1841. Z těchto listin má podle žalobkyně vyplývat, že hranice mezi jejím pozemkem a pozemkem osoby zúčastněné na řízení neprobíhala přímo po hraně domu, ale byla tam určitá proluka (listiny byly založeny na č. listu X a X spisu). Žalovaný k těmto listinám uvedl, že byly součástí podkladů některého z předchozích řízení, které není přezkoumáváno k nyní podané žalobě. Krom toho, na těchto historických mapách je zachycena původní stavba ještě před přestavbou na dům, který je nyní ve vlastnictví žalobkyně. Jedná se tedy o stav, který existoval dříve než stav, který je zachycen v mapě pozemkového katastru. Žalobkyně s vyjádřením žalovaného nesouhlasila, neboť podle ní tyto listiny nikdy ve spisu nebyly, žalobkyně je získala z archívu.
37. Naopak soud neprovedl důkaz zbývající částí listin připojených žalobkyní k žalobě a předložených při jednání ani částí listin doložených osobou zúčastněnou na řízení, jelikož tyto listiny byly součástí správního spisu, kterým se důkaz neprovádí, neboť soud z něj bez dalšího vychází. Kromě toho žalobkyně navrhla důkaz zápisem o nedoplatku na pozemkové reformě z roku 1963, tento návrh soud zamítl pro nerelevantnost. Z téhož důvodu soud neprovedl důkaz listinami týkajícími se řízení ve věci odstranění stavby oplocení, které předložila osoba zúčastněná na řízení.

VI. Posouzení žaloby soudem

38. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas (napadené rozhodnutí bylo žalobkyni doručeno dne 13. 7. 2018, žaloba byla odeslána dne 9. 9. 2018), osobou k tomu oprávněnou a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v rozsahu a mezích žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu v době jeho vydání (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.).
39. Žaloba není důvodná.
40. Z obsahu spisu, zejména podání žalobkyně a osoby zúčastněné na řízení, plyne, že mezi nimi probíhá vleklý spor o vymezení hranic mezi jejich pozemky. V jednotlivých správních a soudních řízeních tak byla řešena řada dílčích otázek, které sice spolu více či méně mohou souviset, nicméně předměty jednotlivých řízení nelze volně zaměňovat. Žalobkyni nelze přisvědčit, že by se správní orgány dopustily nezákonnosti „rozdělením do tří řízení“. Samostatnost řízení nebyla účelovou snahou správních orgánů o obcházení přípustných mezních odchylek, ale byla dána samostatnými předměty řízení.
41. Jediným řízením zahájeným z moci úřední bylo řízení o obnově katastrálního operátu převodem původní analogové mapy na mapu digitální. V rámci tohoto řízení měla žalobkyně možnost podat námitky proti přepracovanému operátu, což také učinila. Těmito námitkami se žalovaný zabýval a vypořádal je (viz rozhodnutí A). Další řízení, o nichž žalobkyně hovoří a která se týkala návrhů na opravy chyb v katastrálním operátu, však již byla řízeními zahájenými na žádost, přičemž příslušná žádost vždy vymezovala rozsah, o němž bylo řízení vedeno (viz rozhodnutí B, rozhodnutí C a nyní napadené rozhodnutí). Žalobkyně měla možnost uplatnit žalobu i proti rozhodnutím A, B a C, nepodala ji však včas (viz výše bod 18).
42. Předmět nynějšího řízení byl vymezen žádostí osoby zúčastněné na řízení o opravu chyby v katastrálním operátu ve vztahu ke společné hranici probíhající mezi parcelami X a X, resp. následnými nesouhlasy této osoby a žalobkyně s neprovedením uvedené opravy. Tím

byl vymezen předmět řízení, který mohli katastrální úřad a následně žalovaný projednat. Pouze v tomto rozsahu pak mohl žalobkyniny námitky projednat i soud.

43. Přehlednosti žalobní argumentace pak nijak nepřispívá smísení žalobkyniných komplexních výhrad vztahujících se k několika řízením do nyní podané žaloby, a to přesto, že žalobkyně byla soudem vyzvána, aby v přehledné a strukturované podobě uvedla, jaké nezákonné závěry, jaká nesprávná skutková zjištění či jaké vady řízení ve vztahu k napadenému rozhodnutí (tj. rozhodnutí D) namítá. Žaloba i ve spojení s reakcí na výzvu k odstranění vad však nadále obsahuje některé námitky vztahující se k jiným pravomocně skončeným řízením, zejm. řízením, která byla zakončena rozhodnutími A, B a C. Řízení o části žaloby směřující proti rozhodnutí A, B a C soud odmítl pro opožděnost (viz výše bod 18). Nedodržení lhůty pro podání samostatných žalob ovšem žalobkyně nemůže obcházet tím, že v nynějším řízení, jehož předmětem je pouze napadené rozhodnutí D, nadále trvá na uplatnění námitek, které nemíří proti rozhodnutí D, ale fakticky proti rozhodnutím A, B či C. To platí především pro námitky týkající se určení společné hranice mezi parcelami X a X, změny velikosti těchto parcel, vlastnictví odtokového žlabu, duplicitního zápisu vlastnictví, přidělových parcel a bodu 93-43, který na hranici parcel X a X neleží. Žalobkyně neupřesnila souvislost těchto námitek s předmětem nyní posuzované věci, soud se jimi proto nemůže podrobněji zabývat, neboť jejich zodpovězení by se nemohlo odrazit ve změně výroku napadeného rozhodnutí.
44. Další klíčovou otázkou, která v posuzované věci vyvstala, je problematika aktivní věcné legitimace žalobkyně. Obecně lze podřadit rozhodování v předmětném řízení mezi tzv. rozhodování *in rem*. Při nich může být aktivně věcně legitimována zásadně jen osoba s přímým a nezprostředkovaným vztahem k regulované věci. Po prostudování spisového materiálu a zejména pak obsahu napadeného i prvostupňového rozhodnutí dospěl soud k závěru, že právní sféra žalobkyně nemůže být z důvodů uváděných v části námitek nijak dotčena.
45. Soud ve shodě se žalovaným zdůrazňuje, že předmětem řízení, jehož výsledkem bylo vydání napadeného rozhodnutí, bylo geometrické a polohové určení společné hranice parcely X (ve vlastnictví osoby zúčastněné) s parcelou X (ve vlastnictví obce Švihov), nikoliv s nemovitostmi ve vlastnictví žalobkyně. Nynější řízení se žalobkyně dotýká pouze potud, že západní okraj sporné hranice mezi parcelami X a X (tj. bod 93-44) je zároveň lomovým bodem parcely X ve vlastnictví žalobkyně – jedná se o roh budovy č. p. X, která je součástí uvedeného pozemku. Žalobkyně byla na tuto skutečnost upozorněna již katastrálním úřadem.
46. Řízení o opravě chyby v katastru nemovitostí bylo zahájeno z důvodu nesouhlasu osoby zúčastněné na řízení se zlomem v bodu 98-1154 ve společné hranici mezi parcelou X a X. Katastrální úřad tomuto nesouhlasu vyhověl (výrok I prvostupňového rozhodnutí) a na základě především nově vyhotoveného neměřického záznamu 106 byl ze společné hranice parcel X a X vynechán bod 98-1154 a zrušen chybně vypočtený bod 95-1097, který byl nahrazen nově určeným podrobným bodem č. 106-1. Nově tedy společná hranice zmíněných parcel neobsahuje lom (který byl původně v bodu 98-1154), ale je přímá, a to z bodu 93-44 do bodu 106-1. Pro přehlednost soud uvádí výřez z neměřického záznamu 106 uvedený v napadeném rozhodnutí:

[obrázek anonymizován]

47. Zrušení bodu 98-1154 a nahrazení bodu 95-1097 za nově vypočtený bod 106-1 se žalobkyniny právní sféry dotknout nemůže, neboť tyto body ani jejich změny neměly žádný vliv na polohu bodu 93-44. Žalobkyně tedy nemůže úspěšně namítat výhrady vůči bodu 106-1, zejm. že u něj nebyl doložen příslušný propočet.
48. V popsaném rozdílu mezi jednotlivými relevantními body určujícími hranici parcel X a X spočívá také důvod, pro který katastrální úřad výrokem I vyhověl nesouhlasu osoby zúčastněné na řízení s neprovedením opravy, ale výrokem II zamítl nesouhlas žalobkyně s neprovedením opravy. Tyto výroky nejsou vnitřně rozporné, jak tvrdí žalobkyně, ale jejich odlišnost vyplývá z odlišnosti námitek uvedených v jednotlivých nesouhlasech. Katastrální úřad vyhověl námitkám osoby zúčastněné na řízení vůči bodům 98-1154 a 95-1097, ale nevyhověl námitce žalobkyně vůči bodu 93-44 s tím, že jiným bodem určujícím hranici parcel X a X nemohla být žalobkyně přímo dotčena.
49. S ohledem na výše uvedené se soud mohl podrobněji věnovat pouze částí sporu související s existencí bodu 93-44.
50. V první řadě soud konstatuje, že k bodu 93-44 se žalovaný vyjádřil především na str. 10 napadeného rozhodnutí a také následně při vypořádání jednotlivých odvolacích námitek žalobkyně. Z napadeného rozhodnutí vyplývá, že tento bod byl převzat ze ZPMZ 93 vyhotoveného při obnově katastrálního operátu v červnu 2014. ZPMZ 93 se nachází ve správním spisu a zahrnuje nejen náčrtovou část, ale i část výpočetní. Žalovaný v napadeném rozhodnutí popsal, že tento bod využil, neboť se svojí polohou od odpovídajícího bodu ve zpřesněném rastru neliší o hodnotu větší, než je chyba zobrazení 1,3 m, což je zřejmé ze soutisku digitalizované katastrální mapy se zpřesněným rastrem mapy pozemkového katastru vyhotoveného v měřítku 1:500 a vloženém do spisu. Žalovaný v tomto smyslu zdůraznil, že postup vyplývající z výpočetní části záznamu o podrobném měření změn, tj. určení výsledných souřadnic aritmetickým průměrem z jejich dvojího určení, je v souladu s návodem. Z uvedeného vyplývá, že bod 93-44, který se týká žalobkyně, nebyl stanoven pouze „*neměřickým záznamem bez řádné lokalizace*“, naopak byl nepochybně opakovaně změřen, o čemž svědčí podtržení čísla bodu 93-44 v náčrtu, což odpovídá bodu 4.3.4.5 písm. c) návodu. Soud ověřil, že vypořádání žalobkyniny argumentace správními orgány má oporu v obsahu spisu. Žalobkyni proto nelze přisvědčit, že by u bodu 93-44 nebyl doložen jeho propočet. Konkrétní výhrady vůči výše shrnutému odůvodnění správních orgánů či správnosti příslušných výpočtů žalobkyně nevznesla.
51. K tvrzení žalobkyně, že měření bylo provedeno bez její přítomnosti, soud uvádí, že ze žádného právního předpisu nevyplývá, že by žalobkyně měla být u zvoleného způsobu obnovy katastrálního operátu – přepracování souboru geometrických informací – přítomna. Podle § 42 odst. 1 katastrálního zákona počítá zákon s účastí vlastníků a jiných oprávněných pouze v případě provádění nového mapování. Tvrzení žalobkyně o porušení „*příslušných ustanovení katastrálního zákona*“ je navíc zcela obecné. Žalobkyně neuvádí, jaká ustanovení měla být porušena. Navíc toto tvrzené porušení nijak zřetelně nenavazuje na (útržkovitou a nepřehlednou) žalobu. Soud v této souvislosti zdůrazňuje, že správní soudnictví je ovládáno zásadou dispoziční, a proto bylo výhradně na žalobkyni, aby konkrétně vymezila důvody, které měly podle ní způsobovat nezákonnost napadeného rozhodnutí, resp. postupu správních orgánů. Pokud jsou ale žalobní body formulovány vágně, není namístě, aby soud domýšlel argumenty za žalobkyni (srov. např. rozsudek

rozšířeného senátu NSS ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008-78, č. 2162/2011 Sb. NSS, body 31 a 32).

52. V případě námitek týkajících se polních náčrtů žalobkyně neupřesnila souvislost s nyní posuzovanou věcí. Již žalovaný upozornil žalobkyni, že ani jeden z jí zmiňovaných polních náčrtů nebyl výsledkem zeměměřické činnosti určující geometricky a polohově hranici parcel, která byla předmětem nyní posuzované věci. Polní náčrt č. 1/1920 byl sice původně použit pro výpočet souřadnic bodu 95-1097, tento bod však byl po opravě nahrazen bodem 106-1. Navíc, jak vyplývá již z výše uvedeného, bod 106-1 leží na východním konci hranice parcel X a X, který se žalobkyniny právní sféry nijak nedotýká. Pokud jde o tvrzení žalobkyně ohledně odkazu napadeného rozhodnutí na stabilní katastr z roku 1841, soud přisvědčil vyjádření žalovaného, že o stabilním katastru z roku 1841 se zmiňuje skutečně pouze žalobkyně v podaném odvolání (bod 9), žalovaný jej pouze rekapituloval, aniž by na něj ve své argumentaci odkazoval jako na podklad pro rozhodnutí. Z žalobkyniny argumentace navíc není zřejmé, v čem by měl spočívat vliv stabilního katastru z roku 1841 na zákonnost nyní napadeného rozhodnutí, navíc žalobkyně připustila, že budova rodinného domu byla realizována v roce 1926 a umístěna jinak proti roku 1841.
53. K části žaloby, v níž žalobkyně poukazovala na mezní polohovou chybu 2,83 m, soud konstatuje, že žalovaný se k této problematice vyjádřil na str. 12 a 13 napadeného rozhodnutí. Zdůraznil, že lomové body jsou evidovány s ohledem na jejich původ s kódem kvality 8, tj. mezní polohovou chybou 2,83 m, a to vzhledem ke skutečnosti, že podrobné body byly určeny digitalizací z mapy měřítka 1:2880. Kód kvality 8 byl podle žalovaného přiřazen v souladu s bodem 15.6 přílohy ke katastrální vyhlášce. Žalobkyně nijak blíže svůj argument nevysvětluje (vyjadřuje se v tom smyslu, že „řízení je zatíženo mezní polohovou chybou“), patrně tak plně neporozuměla tomu, že mezní polohová chyba není „chybou“ v běžném slova smyslu, ale jedná se o přípustnou odchylku, přičemž pravidla pro její výpočet stanovuje příloha katastrální vyhlášky. Žalobkyně ani v tomto případě neuvedla konkrétní námitku, která by soulad s právními předpisy účinně zpochybnila. K námitce nedoložení geometrických plánů k vyznačení nových podrobných bodů soud odkazuje na závěr katastrálního úřadu, který vysvětlil, že právě s ohledem na skutečnost, že podrobné body předmětné hranice jsou vedeny s kvalitou 8, lze průběh hranice zpřesnit na základě geometrického plánu a souhlasného prohlášení všech dotčených vlastníků se zpřesněním. V případě nesouhlasu jedné ze stran může o upřesnění hranice rozhodnout soud (ovšem v občanském soudním řízení). Geometrický plán by tedy byl (za splnění určitých podmínek) až případným následným dokumentem, jímž by mohla být hranice parcel zpřesněna.
54. Pokud jde o střední souřadnicovou odchylku, soud nepřisvědčil tvrzení žalobkyně, že katastrální úřad použil tuto odchylku bez jakéhokoli propočtu a důkazů. Žalovaný uvedl, že při vektorizaci je možné využít souřadnice podrobných bodů, které plnily ve výsledcích zeměměřických činností pouze kontrolní, konstrukční nebo podobnou funkci, pokud se svou polohou od odpovídajícího bodu ve zpřesněném rastru liší minimálně v rozsahu mezní chyby zobrazení podle bodu 15.1 přílohy ke katastrální vyhlášce, která pro mapový podklad v měřítku 1:2880 činí 1,30 m. Bod 93-44 byl převzat ze ZPMZ 93, vychází z mapy pozemkového katastru a svojí polohou se od odpovídajícího bodu ve zpřesněném rastru neliší o hodnotu větší, než je mezní chyba zobrazení 1,30 m. V této souvislosti pak žalovaný odkázal na ZPMZ 93 zahrnující mimo jiné i výpočetní část a soutisk

digitalizované katastrální mapy se zpřesněným rastrem mapy, přičemž tvorbu zpřesněného rastru mapy pozemkového katastru doložil protokolem o transformaci. Tyto dokumenty jsou součástí správního spisu, přičemž žalobkyně vůči jejich obsahu nevznesla konkrétní námitky (nevysvětlila, v čem by měla spočívat nesprávnost aplikovaných výpočtů, popř. neoznačila ustanovení právních předpisů, s nimiž by užití takto vypočteného bodu mělo být v rozporu).

55. Soud nepřisvědčil ani námitce nepřezkoumatelnosti rozhodnutí žalovaného pro nedostatek důvodů. Žalovaný reagoval na všechny relevantní námitky žalobkyně, byť v některých případech (shodně jako výše soud) poukázal na to, že nesouvisí s předmětem nynějšího řízení nebo se nedotýkají právní sféry žalobkyně. Nesouhlas s věcným posouzením nelze zaměňovat za nepřezkoumatelnost.
56. Závěrem soud doplňuje, že nerozhodoval o návrhu na vydání předběžného opatření doručeném dne 1. 4. 2021, neboť ve lhůtě pro rozhodnutí o tomto návrhu rozhodl ve věci samé tímto rozsudkem.

VII. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

57. Jak vyplývá z výše uvedeného, soud neshledal žalobu důvodnou, a proto ji zamítl (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
58. O nákladech řízení soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměla úspěch. Procesně úspěšnému žalovanému soud náhradu nákladů nepřiznal, neboť mu nevznikly náklady převyšující náklady na běžnou úřední činnost. Osoba zúčastněná na řízení pak právo na náhradu nákladů řízení nemá, neboť jí soud v tomto soudním řízení neuložil žádné povinnosti (§ 60 odst. 5 s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách www.nssoud.cz.

Praha 29. dubna 2021

Mgr. Ing. Petr Šuránek, v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje: H. T.